

[Arbejdsministeren.]

sættes, til blokaden mod virksomheden var afsluttet.

Direktoratet har herefter den 6. november 1975 meddelt arbejdsløshedskassen, at optagelse i en statsanerkendt arbejdsløshedskasse ikke kan nægtes personer, der opfylder de i arbejdsløshedslovens § 41 angivne betingelser for medlemskab, således at den omstændighed, at der er etableret en blokade over for den virksomhed, hvor de pågældende er beskæftiget, hverken kan hindre eller opsætte deres optagelse i arbejdsløshedskassen.

Arbejdsministeriet går herefter ud fra, at lønmodtagere, der søger optagelse i arbejdsløshedskassen, herunder også ansatte på Bækkelund Papirværk, omgående vil blive optaget i kassen, forudsat at de i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

På denne baggrund finder arbejdsministeren ikke, at der er anledning til, at kassens statsanerkendelse tages op til overvejelse.

Af *Erlendsson* (FP) til fiskeriministeren (5/11 75):

„Hvad agter ministeren at gøre for at bevare det danske fiskerierhverv?“
(Spm. nr. 81).

Begrundelse.

Eksporten af fisk og fiskeprodukter udgjorde i 1974 et beløb på 2,7 milliarder kroner, Grønland og Færøerne er ikke medregnet. Det svarer til 20 pct. af værdien af landbrugseksporten eller næsten 6 pct. af Danmarks samlede eksport.

Fiskeriet er af en sådan betydning for dansk økonomi, at der — helt uanset de menneskelige tragedier, der ville følge med erhvervets eventuelle ruin — er de mest tungtvejende grunde for at søge det bevaret og udbygget.

I ministerens overvejelser bør indgå en vurdering af fordele og ulemper ved Danmarks tilslutning til de atlantiske fiskerikonventioner, specielt om de forudsætninger, hvorunder de i sin tid blev indgået, ikke har ændret sig i en sådan grad, at de nu bør opsiges.

EF må anerkende, at Danmark som helhed er en fiskeriafhængig nation med de fordele for erhvervet, dette vil indebære.

Regeringen må snarest klargøre sin stilling med hensyn til den vedtagelse om 200 sømils grænser (eller midterlinie) for fiskeriterritorier, som havretskonferencen i 1976 ventes at komme frem til, og herunder i nær kontakt med grønlandske og færøske myndigheder og erhvervsorganisationer finde frem til en fælles politik, der vil være til størst mulig gavn for fiskerierhvervet i alle dele af riget.

Fg. fiskeriminister *Jørgen Peder Hansens* svar (11/11 75):

Når der spørges om, hvad fiskeriministeren agter at gøre for at bevare det danske fiskerierhverv, må man, som det også antydes i begrundelsen for spørgsmålet, gøre sig klart, at det danske fiskerierhverv ikke kan betragtes isoleret, idet både fiskeriet og eksporten foregår i konkurrence med andre lande og dermed er afhængig af, hvorledes fiskeriet drives af disse lande, og hvorledes forholdene i øvrigt er her for fiskeriet og eksporten.

Jeg mener da også, at det er en fuldstændig utopi at tænke sig, at Danmark, som spørgeren er inde på, skulle melde sig ud af de eksisterende internationale fiskerikonventioner. Resultatet heraf ville blive, at fiskeriet blev drevet uhammet fra de forskellige landes side med store muligheder for ødelæggelse af fiskebestandene til følge. Det må derfor være i det danske fiskerierhvervs interesse på længere sigt, at man ved internationalt samarbejde søger at opretholde fiskebestandene på et rimeligt niveau.

Mulighederne for det danske fiskerierhverv i fremtiden vil også i meget høj grad være afhængige af resultatet af den kommende havretskonference. Som udsigterne kan bedømmes i øjeblikket, kan der vel næppe være tvivl om, at der vil være flertal for indførelse af økonomiske zoner, der skulle være tilfredsstillende for Grønland og Færøerne. For den øvrige del af Danmark vil meget være afhængigt af EF's fiskeriforordning, som må være medlemslandenes fælles retsgrundlag efter etablering af økonomiske zoner, således at fiskeriet i Nordsøen vil blive betragtet som et Fællesskabsanliggende.

Inden for EF vil man i øvrigt fra dansk side sætte ind på at opnå tilfredsstillende